

Bäckahästen.

Det är de, som har haft den och kört med. Men de körde alltid nattatid. Det var en i Pugahusen i Ignaberga, som brukade köra med honom. Han hade ett betsel, och det skramlade han med, och då kom han. Så en kväll fick han främmande och kunde inte själv ut och köra med honom, utan han sade till sin påg, att han skulle göra det, men han skulle akta sig att komma för nära bäcken, Men hur pågen nu bar sig åt, så kom han ner mot bäcken, och hästen "strog" dit med sele och allt, och sedan fick de inte se honom mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002

Skogsnuvan.

En gång gick jag vilse i Store vång. Jag hade varit hos min son i Horröd och skulle gå hem till Brönnestad igen, men hur jag gick, kom jag inte fram, och rätt som det var var jag i Horröd igen. Det skulle ha varit skogsnuvan, som förvillade mig.

Johanna, min kvinna, gick en gång i Mellby skog och plockade krösen. De var flera i sällskap, men hon kom från de andra. Då fick hon syn på en gammal kvinna, som också gick där och plockade, och hon tyckte precis, att det var någon hon kände, och följde efter henne. Men hon bara gick och gick, och de kom allt längre och längre bort, och rätt som det var gav kärringen upp ett gapgrin och försvann. Det skulle ha varit skogsnuvan. De andre hittade hon sedan, men de hade varit åt ett helt annat håll än hon.

För att bli fri från skogsnuvan, när hon förvillade en, skulle man vända rocken eller tröjan eller mössan bak och fram.

Tomten.

- 3 -

. Tomtar har jag nog hört talas om, men jag har aldrig själv sett några. En skulle sätta ut mat till dem. Det var en bonde, som skicka ut sin piga med ett tallrik gröt till tomten, men grebban tyckte, att det kunde göra detsamma och åt själv upp gröten och "gjore pau" tallriken. Men tomten fick tag i henne och dansade med henne, så skiten stänkte och hon blev alldeles "skitt".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002

Mara och varulv.

Det var en bonde och hans kvinna, som en dag var på stället och tog in hö. Så gick bonden, och innan han gav sig av, sa han till kvinnan: I fall det skulle komma någon till dig, medan jag är borta, så bara freda dig. - Det var mitt på dagen, men i alla fall kom där en varulv och ville åt henne, men hon fredade sig. När bonden kom igen, frågade han, om där hade varit någon. Ja, sade kvinnan, där va en å han va så när me att han bed me i kjolen. Men som hon sagt det fick hon syn på att han hade trådar av kjolen i munnen, och då förstod hon, att det var han, som varit där, och sade till honom att vara fri från att gå omkring som varulv, för om man nämnde varulven vid hans riktiga namn, blev han fri.

När man sade till en varulv eller mara att vara fri, kunde den säga: Då kan du va varul (mara), så länge som ja vatt det.

Det skulle vara den förste som föddes, sedan modern krupit genom en fölahamn, som blev varulv eller mara, och det blev han eller hon inte förrän de gått och läst. Det var en gång en påg på ett ställe, som skulle bli varulv, men så när han gått fram för prästen, sade kvinnan till honom att vara fri, och så slapp han det.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002

*uppt. Albert Berg i 1931
Ren. Vils S. bifodde
f. 1856 i Västman*

Mara.

Björnstad, B. - 5 -

Det var en, som där brukade komma en mara till. De skall komma in och gå ut genom ett hål, och han tättade alla hålen i huset utom ett, och när hon så kommit in, satte han en plugg i det hålet med. Då blev hon hos honom. Det var ett grant fruntimmer, och han gifte sig med henne. Men när de varit gifta en tid, så visade han henne, hur hon kommit till honom, och tog ut pluggen ur hålet, men det skulle han aldrig gjort, för hon försvann genom hålet, och sedan såg han henne aldrig mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002

Skatter.

- 6 -

De brukade tala om, att här skulle vara en skatt nergrävd här ute på ängen. Den skulle vara i en kopparkittel. Andreas Davidsson talte om, att han hade sett den, när han var liten påg, "men ja va dum å glimde å lägga did en kniv".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002

Kloka.

Det var en dräng, som hette Sven Nilsson. Han hade blivit av med sin klocka. Han gick till Mölle-Jinsen, som sa', att han skulle få se den som tagit den. Och på natten, när han låg, kom där en nabo fram till sängen och liksom stod över honom. Det var han, som tagit klockan.

En som hette Wennerberg hade varit i skomakarens källare och tagit fläsk. Skomakaren gick till Mölle-Jinsen, och han sade, att fläsket kunde han väl inte skaffa tillbaka, för det hade tjuven ätit upp, men den som tagit det skulle han märka, Och Wennerberg fick sig mycket riktigt ett märke, en knuda nästan så stor som en hand på sin vänstra handled.

Mölle-Jinssensson Johannes kunde också en del. Det var en handlare i Hörja, som hade varit och hämtat varor i staden. Han blev av med en sockertopp. Inte för att han tyckte att det gjorde något, men han gick i alla fall till Johannes. Strax efter han varit där, kom han som hade kört för honom med sockertoppen, men han hade ätit upp toppen.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002

Bloss och spöken.

I Vanneberga har jag en gång sett blossom. Det var en dräng och jag, som såg liksom hur en gård brände. Vi sprang in och kallade på husbonden, men när vi kom ut igen, syntes där ingenting.

En gång när jag var liten - jag var vaktepåg då, en 11 - 12 år - såg jag och en dräng en stor långer karl och fyra små komma gåendes. Det var skumt. Vad det var för några, vet jag inte, men ingen av oss blev sjuk.

Skän
V. Amuse
Spönnestad
Mjöl 1931

Mjöl. Alb. Bergh
Ber. Mits Skrifvel
Född 1856 i Vinslöf

Bröllopsorakel.

Under "långa lussenatt" kunde man få se den, man skulle bli gift med. De skulle äta sill, och den, som sedan kom till dem om natten skulle de bli gifta med. Den, som kom, hade ett glas vatten med sig och gav dem att dricka.

Där var en tös, som gjorde det. Hon hade inte blivit gifter, och hon åt en sill och bad att få se honom, som hon skulle bli gift med. Och hon fick se skarprättaren. Men hon blev inte gift med honom, utan hon blev halshuggen av honom i stället.

3002

Skane
V. Lösnge Ark
Brönnefud s. m.
1931

Uppd. All. Beigh
Lund
Bor. Nils S. Ritzedahl
J. 1856 i Vinslöva

3002

G å t o r :

1. Rött i ring,

to ikring,

pågarna ränna dä långa in.

När man röker cigarr; gällde förr, då
även yngre personer hade helskägg.

2. Vad är det som står i sängen och fröjdas över böran¹⁾?

Ett kålhuvud, som står och växer.

1) hålet.

3. Bug mod bug å di ränna dä långa in.

När fruntimmerna tvätta en drickafjärding.

4. Ett fähus fullt mä vida kräg å där dansar en röer kal
mitt i.

Gapet med tänderna och tungan.

5. Stora lurka flög på taket,

lilla lurka trilla ner.

Ingen man

i detta lann,

som lilla lurka boda kan.

Ägget.

6. Liden å nätt

pricked å tät

å hål i bägge ännar.

Syringen.

7. Det är så litet att det kan stå i ett musahål, men kan

ej vända sig i ett kobås.

En humlestång.

8. Löen va min far,

löen va min mor,

löen va ja, när ja va liden.

Så tappa di bort me,

så hitte di fatt me,

Skriv endast på denna sida!

sen skåre di hjartad å me,
å sen satte di me i ett svart hål
te å före risten å tale.¹⁾

En gåspenna.

1) resten och tala.

9. Dä kom en man
från anned lann,
han hade en kappa
mä tusen lappa,
han hade horn te mun
å kött te skägg.

Tuppen.

10. Två grå brännare
fyra rännare,
mushål å feshål å feshålsskaft.

Katten.

11. Det finns i solen
men inte i månen.

Det finns i Halland
men inte i Skåne.

Det finns i min lomma.

Bokstaven l.

12. Trint å lajnt

å spanna lajnt,

ja kör öllt bysdjúr ur skauen.

En hårborste:

trähandtag

band

styvt tagel

13. Runt som ett ägg,

räcker runt kring en vägg.

Nystanet.

Skriv endast på denna sida!

14. Det hänger mellan himmel och jord och gör egg.

Slipstenen.

15. Lapp på lapp men ingen söm.

Kålhuvudet.

16. Runt som solen,

svart som jorden

och har en lång stärt efter sig.

Pannjärnet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3002